

ΑΡΣΕΝΗΣ ΠΑΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΤΥΧΟΣ ΜΕ ΑΠΕΛΥΣΑΝ

Πώς η "χειρότερη" μέρα της ζωής σου
μπορεί να γίνει η καλύτερη

ΚΑΛΙΣΤΡΙΩΝΟΣ

Περιεχόμενα

Πρόλογος	11
Αεροπορία: Τύχη και προετοιμασία και άλλες life changing εμπειρίες	15
Ο «φτωχός» της παρέας.....	17
Η ώρα της αλήθειας (πώς θα περάσεις τη θητεία σου).....	18
«Θες να πας στο Πεντάγωνο;».....	20
Αμερικάνικο Κολέγιο: σκάσε και κολύμπα!	23
«Θα τα βρεις!».....	24
Επιχείρηση «βρες 760.000 δραχμές για τα επόμενα τέσσερα χρόνια».....	24
Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός.....	25
Η τύχη βοηθάει τους τολμηρούς.....	26
Κάθε εμπόδιο για καλό.....	28

Part time καλοκαίρια και υπευθυνότητα	35
Ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός: Η πρώτη full time δουλειά	41
Το δις εξαμαρτείν... (η πρώτη απόλυση)	49
Εισηγητής σε κολέγια: Μια ιστορία αγάπης και απογοήτευσης	55
Στέλεχος σε πολυεθνική και η καθοριστική απόλυση	65
Το δικό μου digital agency: η μεγάλη αγάπη	75
Ο καλός επαγγελματίας.....	77
Ο καλός επιχειρηματίας.....	79
Ο καλός εργοδότης	86
Ο καλός συνεργάτης	88
Τι σημαίνει επιτυχία και πώς γινόμαστε «επιτυχημένοι»	91
Σκότωσε τους ήρωές σου	95
Εσύ ο ίδιος θα σε απογειώσεις	95

Κάποιες κοινότητες φράσεις, οι οποίες είναι αληθινές	97
«Πολλά πράγματα (καλά ή κακά) είναι θέμα συγκυριών και τύχης».....	98
«Η επιτυχία θέλει (και) ρίσκο».....	98
«Κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσεις να σχεδιάζεις και να αρχίσεις να πράττεις».....	99
«Οι καλοί τρόποι πάντα σου δίνουν πλεονέκτημα».....	100
«Μην κατηγορείς τους άλλους γι' αυτό που θέλεις να γίνεις αλλά δεν είσαι».....	100
«Υπάρχει ένας τρόπος να υπερνικήσεις (σχεδόν) όλες τις δυσκολίες: η θέληση να πετύχεις».....	101
 Αντί επιλόγου	
Μη φοβάσαι την απόρριψη.....	103
Όταν όλα πάνε στραβά.....	104
Ελευθερώσου από τη φυλακή των σκέψεων	107

Πρόλογος

Ένα μικρό βιβλίο, πλημμυρισμένο από αγάπη για τον άνθρωπο, σοφία από τις εμπειρίες της ζωής και ευγνωμοσύνη για την ίδια την ύπαρξη.

Όταν ο Αρσένης μού το έστειλε για να το διαβάσω, ήμουν απασχολημένος με ένα δικό μου έργο. Αρχίζοντας όμως να διαβάζω τις πρώτες σειρές, παρασύρθηκα, αφέθηκα, χάθηκα στο μυστηριακό αφηγηματικό αγαπησιάρικο ύφος του και δεν μπορούσα να σταματήσω.

Όλα όσα ξεδιπλώνει στις σελίδες του μου φαίνονταν οικεία, αλλά συνάμα ένιωθα σαν να ακούω μια ζεστή φωνή να μου αφηγείται ένα υπέροχο παραμύθι τόσο αληθινό, που εγώ ήμουν ο πρωταγωνιστής του.

Ένα βιβλίο αυτοβιογραφικό και πολύτιμα διδακτικό, μα απαλλαγμένο από διδακτισμό, ωστόσο πάνω απ' όλα χρήσιμο για όλους εκείνους τους ανθρώπους που υποφέρουν ζώντας μια ζωή «ήρεμης

απόγνωσης», όπως έχει πει χαρακτηριστικά ο Αμερικανός φιλόσοφος Χένρι Ντέιβιντ Θόρω.

Ο Αρσένης Πασχόπουλος, με γλαφυρά απλό τρόπο, γράφει σαν να ψιθυρίζει στο αυτί σου μια ιστορία με σπουδαία διδάγματα. Πλούσιο από συμβουλές και έξυπνες ατάκες, που, καθώς το διάβαζα, δεν ήξερα ποια να πρωτοδιαλέξω.

Στις σελίδες του ζωγραφίζονται με έντονα, ζεστά χρώματα εμπειρίες, συναισθήματα και μαθήματα που μοιράζεται μαζί μας, έχοντας ως στόχο να εμπνεύσει και να παρακινήσει καλούς ανθρώπους στο να γίνουν αυτό που ονειρεύονται.

Παρά το γεγονός ότι η εποχή μας ευνοεί και φουρντώνει τον φόβο και την ανασφάλεια, οι σελίδες αυτού του μικρού «παραμυθιού» ξεκλειδώνουν το δικαίωμα στην ελπίδα, στην αισιοδοξία, στη μαχητικότητα και στην υπέρβαση.

Νομίζω πως μια πρώτη ανάγνωση δεν είναι αρκετή. Γιατί η ουσία κρύβεται πίσω από αυτό που φαίνεται. Και η ουσία του όμορφου ταξιδιού που αποτελεί τούτο το βιβλίο μάς θυμίζει ότι η ζωή μας είναι μια περιπέτεια που αξίζει να τη ζήσουμε ολόπλευρα. Με τα μάτια και την καρδιά μας ανοιχτά στο καινούργιο και έχοντας την ψυχή μας στραμμένη

πάντα στο φωτεινό, στο ευλογημένο και στο υπέροχο που μας περιμένουν στην επόμενη φάση της διαδρομής.

Αρκεί να τολμήσουμε να κάνουμε εκείνο το βήμα που συνήθως μένει μετέωρο και να προσπεράσουμε όλα εκείνα τα εμπόδια και τις φωνές που σιγοβράζουν εντός μας και προσπαθούν να μας πείσουν να μείνουμε εκεί που είμαστε.

Το σημαντικότερο «μάθημα» που εγώ αποκόμισα από το *Ευτυχώς με απέλυσαν* είναι ότι ποτέ δεν είναι αργά για μια νέα αρχή. Ποτέ δεν είναι αργά για να αναδημιουργήσουμε-αναγεννήσουμε τον εαυτό μας και τη ζωή μας.

Γιατί η ίδια η ζωή μοιράζει γενναιόδωρα τις ευκαιρίες για μια νέα αρχή σε όλους εκείνους τους ανθρώπους που είναι έτοιμοι, πρόθυμοι και ικανοί να τις αδράξουν.

Ο προορισμός κάθε ανθρώπου τις περισσότερες φορές δεν είναι στατικός. Διαμορφώνεται συνέχεια μέσα από τις καθημερινές επιλογές του σε σκέψεις, αποφάσεις και δράσεις που θα κάνει.

Κανενός η ζωή δεν είναι προδιαγεγραμμένη. Το τι θα κάνουμε στη διαδρομή είναι αυτό που τελικά θα την καθορίσει. Αυτό είναι που μετράει.

Ο Πασχόπουλος κατορθώνει να μας δώσει πολύτιμες συμβουλές σχετικά με τη σοφή «πλοήγηση» προς το μέλλον, που ο καθένας μας έχει σχεδιάσει για τον εαυτό του.

Κάθε σελίδα από αυτές που ακολουθούν είναι φανοστάτης στον δρόμο που εσείς χαράζετε στη ζωή σας.

Μακάρι να έχετε βρει τον δικό σας προορισμό και να είστε καλοτάξιδοι!

Άκης Αγγελάκης

Εκδότης, Συγγραφέας, Σύμβουλος Επιχειρήσεων,
Σύμβουλος Συνθετικής Προσέγγισης,

B & L Coach.

Αεροπορία: Τύχη και προετοιμασία και άλλες life changing εμπειρίες

Ήταν Σεπτέμβριος του 1985 και τα ψέματα είχαν τελειώσει. Αφού είχα δώσει, ανεπιτυχώς, Πανελληνίες τις δύο προηγούμενες χρονιές, διαβάζοντας για τη Σχολή Αξιωματικών Αστυνομίας όπου, και εδώ, δεν τα κατάφερα λόγω του 8 που πήρα στα Μαθηματικά (παρ' όλα τα 20, 19, 18 και 16 σε Αγγλικά, Γεωγραφία, Ιστορία και Έκθεση) και έχασα (;) την ευκαιρία να είμαι τώρα ένας ευτυχισμένος συνταξιούχος αστυνομικός (αλλά κέρδισα πολύ περισσότερα, όπως θα δείτε παρακάτω), έφτασε η ώρα να πάω φαντάρος.

Α, ξέχασα. Δοκίμασα ακόμη μια λύση η οποία, αν και, όπως ανακάλυψα, δεν μου πήγαινε, ήταν ένα πρωτοεμφανισθέν για την εποχή και πολλά υποσχόμενο επάγγελμα: προγραμματιστής ηλεκτρονι-

κών υπολογιστών. Πέρασα ένα εξάμηνο στην Control Data και ακόμη ένα στο ΕΛΚΕΠΑ, μαθαίνοντας ASCII, Fortran και Cobol. Παρότι δεν ενθουσιάστηκα ιδιαίτερα, οι δώδεκα αυτοί μήνες με βοήθησαν σε δύο πράγματα: πρώτα πρώτα *κατάλαβα τι ΔΕΝ ήθελα να κάνω* (να είμαι προγραμματιστής δηλαδή) και, το σημαντικότερο, πέρασα καλά είκοσι τρεις μήνες στον στρατό (καθαρά από θέμα τύχης και πολύ καλής γνώσης των αγγλικών, όπως γράφω παρακάτω).

Σήμερα ο στρατός δεν είναι και μεγάλη υπόθεση. 9 μήνες όλο κι όλο, και αν βγάλεις τον έναν μήνα εκπαίδευσης και τον έναν μήνα άδειας, δεν μένει και πολύ. Τότε όμως... 22 μήνες Στρατός, 24 Αεροπορία και 26 Ναυτικό. Ήταν δύο χρόνια από τη ζωή μας! Και μην έχοντας κανέναν γνωστό, κανένα «μέσο», για να με βολέψει σε κάποιο κοντινό στρατόπεδο, το είχα πάρει απόφαση πως θα έπρεπε να πάω όπου με έστελναν. Η τύχη όμως και τα, από τότε, πολύ καλά αγγλικά μου μου επεφύλασαν τη μεγαλύτερη έκπληξη για την εικοσιτριήμενη θητεία μου (λίγους μήνες πριν παρουσιαστώ, η θητεία μειώθηκε κατά έναν μήνα).

Ο «φτωχός» της παρέας

Πριν φτάσουμε όμως στην ειδικότητα, ας μιλήσουμε για κάτι άλλο που μπορεί να αλλάξει τη ζωή σου: *οι παρέες*.

Στην τριανταήμερη εκπαίδευση είχα την τύχη να κάνω παρέα με ένα γκρουπ που με έκανε να νιώσω «λίγος». Και εξηγούμαι: Παναγιώτης, απόφοιτος Reading & Columbia. Φίλανδρος, απόφοιτος Φυσικού Αθηνών. Παντελής, Αεροναυπηγός. Γιώργος, αριστούχος Νομικής Αθηνών και μεταπτυχιακά στο Cornell (όλοι στα 25 τους). Αρσένης (20 ετών), απόφοιτος... δωδεκάμηνου σεμιναρίου ΕΛΚΕΠΑ & Control Data!

Ξαφνικά «είδα» τον εαυτό μου μετά τον στρατό και απογοητεύτηκα. Ένωσα σαν τον πρωταγωνιστή στο περιβόητο ανέκδοτο του στρατού «πού πας, ρε Καραμήτρο».

Κάνοντας παρέα όλο και περισσότερο μαζί τους και ακούγοντας τις ιστορίες των προπτυχιακών και των μεταπτυχιακών τους, στην αρχή απογοητεύτηκα, μετά ζήλεψα και ύστερα παθιάστηκα να κάνω κι εγώ κάτι που θα μου αρέσει –κι αυτό σίγουρα δεν ήταν ο προγραμματισμός– και που θα μου εξασφαλίσει εφόδια για την επαγγελματική μου καριέρα.

**Έχετε δει απολυμένο να πηγαίνει
γλυκά στους συναδέλφους του
την ημέρα που απολύεται;
Ε, εγώ ήμουν αυτός.**

Ο Αρσένης Πασχόπουλος, ένας από τους πρώτους marketers του διαδικτύου στην Ελλάδα, προσφέρει, μέσα από το προσωπικό του οδοιπορικό σταδιοδρομίας, στιγμές χιούμορ αλλά και περίσκεψης για τις προσδοκίες της επαγγελματικής σου πορείας. Μέσα από έξυπνες ατάκες περιγράφει τον κόπο που πρέπει να καταβάλεις για να βρεις τον δρόμο της δικής σου επιτυχίας – μια και, συχνά, από αλλού ξεκινάς και αλλού σε οδηγεί η ζωή – και εξιστορεί την εμπειρία μιας απόλυσης που μπορεί να φαντάζει άσχημη, αλλά, καμιά φορά, αρκεί για να σου αλλάξει απροσδόκητα τη ζωή!

Ένα βιβλίο εμπύχωσης για νέους – και όχι μόνο.